

РЕШЕНИЕ

№ 1032

гр. София, 17.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мария Стоева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **9405** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Регионална дирекция по горите – С. против решение № 2777 от 20.07.2022г. на Софийски районен съд (СРС), постановено по н.а.х.д. № 4067 по описа на СРС за 2022г., с което е отменено издаденото от него наказателно постановление (НП) № 694 от 07.03.2022, с което за нарушение на чл. 265, ал. 3, във връзка с ал. 2, във връзка с чл. 54, ал. 1, т. 3, буква „ж” от Закона за горите (ЗГ) № на “Био Майнинг” АД с ЕИК[ЕИК] е наложена глоба в размер на 5000 (пет хиляди) лева, на основание чл. 265, ал.3 от ЗГ.

Решението е оспорено като постановено в нарушение на закона и при допуснатото съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал1, т.1 и т.2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). В жалбата си и в писмени бележки касаторът излага доводи за неправилност на изводите на СРС относно датата и авторството на извършеното нарушение. Твърди, че съдът неправилно е възприел фактическата обстановка, което е довело до погрешни правни изводи. Моли съда да отмени решението на СРС и потвърди НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Ответникът, “Био Майнинг” АД, в писмен отговор и в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Счита обжалваното решение за правилно и моли да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на сторените разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за основателност на касационната жалба и моли решението да бъде отменено.

Административен съд София- град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество съдът намира следното:

С отмененото от СРС НП № 694 от 07.03.2022 “Био Майнинг” АД е сакционирано, на основание чл. 265, ал.3 от ЗГ, за нарушение на чл. 265, ал. 3, във връзка с ал. 2, във връзка с чл. 54, ал. 1, т. 3, буква „ж” от Закона за горите, за това, че като страна по договор за съвместна дейност № 154 от 23.06.2016 г., сключен с Югозападно държавно предприятие (ЮЗДП) - [населено място] е изградило обект по чл. 54, ал. 1, т. 3, буква „ж” (зооветеринарно съоръжение) от Закона за горите в горска територия - публична държавна собственост, в имот с кадастрален № 22472.7450.259, находящ се в землището на [населено място], [община], представляващ строеж, а именно изградена метална конструкция с тухлени стени и площ над 1000 кв.м., без да е учредено право на строеж по установения за това ред в Закона за горите, с което е нарушен чл. 54, ал. 1, т. 3, буква „ж”, във връзка с чл. 265, ал. 3, във връзка с ал. 2 от Закона за горите.

Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия И. № 051752 от 09.09.2021г. е издаден, след като Регионална дирекция по горите – С. се самосезирала и извършила проверка на място на 28.06.2021 г. от комисия в състав от служители на Изпълнителна агенция по горите (И.) и Югозападно държавно предприятие (ЮЗДП) - [населено място] в териториално поделение (ТП) Държавно ловно стопанство (Д.) - „Искър” към ЮЗДП - [населено място], при която установили изграден обект, описан в протокола за проверка като метална конструкция с тухлени стени и площ над 1000 кв.м., за който няма обособен идентификатор. В писмо от 11.08.2021г. от ТП „Д. Искър“, се посочва, че сградите се използват за складове и една сграда за аклиматизация на дива свиня.

Според констативен протокол от 20.08.2021г. не са представени документи и строителни книжа във връзка с изграждането на сградата в имот с кадастрален №22472.7450.259, а в проверените три сгради няма следи от стари конструкции, конструктивни елементи или части от стари сгради и съоръжения. Не е представена и информация за процесната сграда за възложител, инвеститор и изпълнител. От сателитни снимки от G. earth Pro от дати 20.07.2017г., 07.07.2019г., 14.08.2019г. и 11.07.2020г. са установени изменения в постройката.

За да постанови обжалваното решение СРС е приел, че не се установява възприетото в АУАН и НП обстоятелство сградата в посочения имот да е построена в периода 09.09.2020г. до 04.12.2020г. За да обоснове този извод, съдът се е позовал на

показанията на разпитаните свидетели и е приел, че това заключение се базира изцяло на снимки от G. earth, които не са доказателствени средства. Извел е извод, че не е доказан периодът, в който е строена сградата, съответно датата, на която е извършено нарушението. На следващо място, е приел, че липсват каквито и да било доказателства кой е извършил нарушението, а строежът би могъл да е извършен от всяко едно физическо лице, съответно по задание на друго юридическо лице, нямащо отношение към стопанисването, управлението или опазването на имота. Приел е за недоказано, че сградата представлява зооветеринарно съоръжение, както е приел административно-наказващият орган. След като е направил извод, че не е установено построено да е от посочените в чл. 54 от ЗГ категории, поради което липсва елемент от обективната съставомерност на нарушението, съдът е отменил НП, поради недоказаност датата на извършване, авторството и характера на процесната сграда.

Касационната инстанция приема, че решението на районния съд е поставено при допуснато съществено нарушение на процесуалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК.

В чл. 54, ал.1 ЗГ е предвидено, че право на строеж върху поземлени имоти в горски територии без промяна на предназначението на територията се учредява за изграждане на сгради и съоръжения, свързани с управлението, възпроизводството, ползването и опазването на горите и дивеча, независимо от тяхната собственост, сред които и (б. Ж) зооветеринарни и биотехнически съоръжения.

Според чл. 265, ал.3 от ЗГ, наказанието по ал. 2 (имуществена санкция) се налага и на лица, които изграждат обекти по чл. 54, ал. 1 или извършват дейност по чл. 73, ал. 1 в горски територии, без да е учредено право на строеж, съответно без да е променено предназначението на територията по установения за това ред.

За да постанови решението си, Софийският районен съд не е събрал необходимите и относими доказателства. В обжалваното решение са изложени мотиви относно преценката само на част от събраните на доказателства – част от свидетелските показания и въз основа на тях са направени изводи, които са необосновани. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс, районният съд не е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който да осигури обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело. Последният е постановил обжалваното решение при липсата на точен и обективен анализ на събраните доказателства, като не е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното следствие да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които това е станало.

В случая СРС не е съобразил характера на нарушението и липсата на строителни книжа и разрешение за строеж, поради което изводите относно авторството на нарушението, вида и характера на строежа, както и времето на извършването му не могат да бъдат точно установени от официални документи, съставени в хода на строителството. Съдът се е позовал на част от показанията на разпитаните свидетели, но не е обсъдил противоречията между тях, както и противоречията им с приобщените по делото писмени доказателства. Според показанията на актосъставителя Ш. и свидетеля Р. предназначението на строежа и датата на извършването му са установени от констативните протоколи и съпоставянето им с аероснимките. Изводът на съда, че времето, авторството на нарушението и

предназначението на построената без разрешение за строеж сграда са установени единствено въз основа на аероснимки от Г. Е. противоречи на събраните доказателства. По делото са представени многобройни писмени доказателства, които не са обсъдени от съда и не е изследвано как е отразен процесният строеж в тях, сред които констативен протокол от 20.08.2021г., протокол от 28.06.2021г. в изпълнение на чл. 9, ал.36 от Закона за лова и опазване на дивеча; констативен протокол № 4/РПН20-ДИ05-770; констативен протокол № 3/РПН20-ДИ05-770; констативен протокол № 2/РПН20-ДИ05-770; констативен протокол № 1/РПН20-ДИ05-770; констативен протокол от 05.08.2020г. за извършена проверка на място на 12.08.2021г. представени са скици на сградите в поземлен имот с идентификатор 22472.7450.259.; актове за държавна собственост, както и инвестиционен проект с възложител „Био Майнинг“ АД и др.

Когато определени доказателства са необходими за разкриване на обективната истина, съответно тяхната автентичност, достоверност е необходимо да бъде проверена, при липса на процесуална активност от страните, такава, с оглед на служебното начало следва да прояви съда. Това е основание за повишена процесуална активност от страна на съда с цел обективно, всестранно и пълно установяване на всички значими и относими обстоятелства. Съгласно чл. 107, ал. 2 от НПК, приложим в производството по обжалване наказателни постановления пред районния съд по силата на чл. 84 от ЗАНН, съдът събира доказателствата по направените от страните искания, а по свой почин - когато това се налага за разкриване на обективната истина. На събиране и проверка подлежат както доказателствата, които разобличават извършителя на нарушението и отегчават неговата отговорност, така и тези, които го оправдават или смекчават отговорността му (арг. от ал. 3 на чл. 107 от НПК). Вероятността, при събирането и преценката на всички относими доказателства, свързани в случая със съставомерността на деянието, в тяхната съвкупност, районният съд да достигне до различен правен извод, е достатъчно основание да се приеме, че допуснатото нарушение от районния съд е съществено. В проведеното въззивно производство по а. н. д № 4067/2022 на СРС съдът е нарушил принципа за разкриване на обективната истина.

Той е трябвало да установи какво е предназначението на строежа, времето на извършването му и авторството му, както и наличието на разрешение за строеж с оглед всички представени писмени доказателства и при необходимост от специални знания, включително чрез назначаване на съдебно-техническа експертиза и едва след заключението на вещото лице да се произнесе по законосъобразността на оспореното пред него наказателно постановление.

Такава проверка касационната инстанция не би могла да направи. Съгласно чл. 63, ал. 1 от ЗАНН решението на районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в НПК, и по реда на глава дванадесета от АПК. Глава XII от АПК урежда реда и правилата в касационното производство, чийто предмет на проверка са посочените в жалбата пороци, както и валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, за които съдът следи служебно (чл. 218 от АПК). Нормата на чл. 219, ал. 1 от АПК сочи, че "За установяване на касационните основания се допускат писмени доказателства", а с разпоредбата на чл. 220 от АПК законодателят е въвел в касационното производство забрана за нови фактически установявания. Тези две норми, съобразно изложеното по-горе досежно допуснатото от въззивната инстанция нарушение на

принципа за разкриване на обективната истина, разписан в чл. 13 от НПК, водят към единствения възможен в случая извод, че делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на районния съд. При това разглеждане съдебният състав следва да назначи експертиза с вещо лице, което да изготви заключение по гореспоменатите въпроси относно вида, предназначението, времето на извършване и авторството на строежа, като изследва представените по делото писмени доказателства.

Изложеното налага отмяната на въззивното решение и връщането му на СРС за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който при произнасянето си следва да съобрази изложените в настоящия съдебен акт мотиви.

С оглед изхода на делото, на основание чл. 226, ал.3 АПК, вр. с чл. 63д, ал.1 ЗАНН, при новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноските за водене на делото в настоящата инстанция.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, т.1 от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 2777 от 20.07.2022г. на Софийски районен съд, постановено по н.а.х.д. № 4067 по описа на съда за 2022г.и

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: